

ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI

Fakulta právnická

PROTOKOL O HODNOCENÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE (posudek vedoucího práce)

Práci předložil student: Barbora Salayová
Název práce: Srovnání právní úpravy osvojení ČR a SR
Vedoucí práce: JUDr. Miroslav Kalný, Ph.D.
Oponoval: JUDr. Alexander Šíma

1. CÍL PRÁCE

Předložená diplomová práce po obsahové stránce splňuje stanovené požadavky pro diplomové práce. Byla zpracována ve vymezeném rozsahu a její originalita byla ověřena, přičemž shoda s jinými pracemi byla zjištěna v rozsahu 0 %, a to v souladu s Pokynem děkana 23 D/2011. Osnova diplomové práce pak zcela koresponduje se zásadami pro její vypracování. Autorkou vymezené cíle, a sice poskytnout čtenáři v ucelené a stručné podobě základní informace o osvojení a také o rozdílech v porovnávaných právních řádech, byly naplněny. Poněkud naivně vyznívá v Úvodu zmínka o „široké veřejnosti“, neboť ta jistě nepřichází do univerzitních knihoven, a s publikací práce v podobě monografie, by autorka prozatím neměla spěchat (viz. níže).

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ

Silnou stránkou práce je její obsahové zpracování. Autorka seznamuje čtenáře nejprve s pojmem, definicí, podmínkami a předpoklady osvojení. Po obecné úvodní části se na téměř 15 stranách věnuje subjektům osvojení, tedy osvojiteli a osvojenci. Na str. 23 je však zřejmé, že autorka nesprávně porozuměla termínu „partner“, jež český právní řád používá pro osoby stejného pohlaví, které uzavřely registrované partnerství. Autorka jej však dle kontextu vnímá jako „jednoho z manželů“.

Neméně důležitou a po obsahové stránce výborně zpracovanou je kapitola pátá, ve které je pojednáváno o souhlasu s osvojením jak na straně osvojence, tak na straně jeho rodičů. O komplexnosti pojetí problematiky osvojení svědčí mimo jiné i to, že se diplomantka věnuje i tématům péče budoucích osvojitelů, okamžité péči a dohledu nad osvojením. V závěrečné části práce autorka uvádí veškeré právní důsledky osvojení, a v samostatné kapitole vysvětluje rozdíly mezi zrušitelným a nezrušitelným osvojením s tím, že uvádí za jakých podmínek je možné zrušit osvojení. V Závěru práce je pak stručně a přehledně rekapitulováno vše podstatné, k čemu autorka na předchozích stranách textu dospěla.

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA

Seznam použitých zdrojů není abecedně ani chronologicky řazen, což je to nejmenší, co by se dalo autorce vytknout. Slovní „neobratnost“, která je největší slabinou předložené diplomové práce, se projevuje hned na první straně textu, kde autorka uvádí „*V částech dva až pět blíže rozebírám...*“. Na str. 4 autorka používá téměř nepoužívané substantivum „*vývin*“ namísto v češtině běžně užívaného „*vývoj*“, nebo až archaicky znějící „*...úkolem státu...bude*“.

vytvořiti...“ apod. Při práci se slovenskou literaturou cituje nepřesně, neboť názvy jsou nesprávně překládány do českého jazyka. Směšování češtiny a slovenštiny se projevuje např. ve slově judikatura, které autorka uvádí jako „*judikatúra*“ (str. 22).

Velkým problémem je, že autorka se dopouští formálních chyb i při citaci zdrojů, kdy chybuje v přepisu. Např. na str. 13 při citaci § 803 o.z. zaměňuje „ ; “ za „ , “, což mění význam ustanovení a slovo „*dítě*“ nahrazuje nesprávně „*dítěte*“, dále na str. 17-29 je téměř na každé straně textu nějaký překlep či nesprávnost. Strana 21 dokonce působí jako by ji autorka psala poslední noc před termínem odevzdání diplomové práce, avšak již v ranních hodinách: „...nelze hovořit o sepraná předpokladů...“, „...s ohledem na nejlepší zájmu dítěte...“, „...a pokud jdu např. o společné osvojení dítěte...“ a další. Jedná se o fatální chyby stran formální stránky předložené diplomové práce, přičemž jejich množství je větší, než malé.

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE

Práce se věnuje velice důležitému tématu rodinného práva, kterým bezesporu osvojení je. Pro někoho možná překvapivý záměr autorky komparovat českou a slovenskou úpravu považuji za odvážný, což bylo i důvodem, proč jsem diplomovou práci s takto navrženým individuálním tématem vedl. Mám za to, že je třeba dát podporu studentům, kteří nechtějí jít po již vyšlapaných cestách dříve promujícími spolužáky, a psát o stále stejných, byť bez pochyby podstatných, tématech.

Ač si autorka byla vědoma svého „handicapu“, že češtinou nevládne stejně dobře jako svojí mateřštinou, stejně se jí bohužel nepodařilo tuto překážku překonat. Jazyková podobnost a společná historie právní úpravy titulního tématu, zdánlivě působí jako by autorka měla porovnávat téměř to samé. Předložená práce však velice plasticky ukázala, že realizace záměru autorky není vůbec jednoduchá a vyžaduje velmi dobrou znalost odborné terminologie, zvláště té české. I přes chyby, kterých se autorka dopustila jsem přesvědčen o tom, že tato práce má mít své místo v regálu univerzitní knihovny, neboť může být vhodným mementem pro další studenty, kteří by byli obdobně odvážní.

Autorka pro zpracování diplomové práce využila zejména komentářovou literaturu, včetně judikatury soudů, což je pozitivní jev a svědčí o snaze praktického uchopení titulního tématu. Ve výsledku dosahuje práce po obsahové stránce nadprůměru.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ

1. Co je autorce známo o aktuálních legislativních procesech v oblasti osvojení (reálné úvahy *de lege ferenda*)?
2. Jak by autorka v pozici soudce zjišťovala úroveň rozumové a psychické vyspělosti dítěte pro zjištění jeho schopnosti udělit souhlas s osvojením?

6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA

I přes vše shora uvedené doporučuji diplomovou práci Barbory Salayové k obhajobě. V tomto případě však nenavrhuji hodnocení s tím, že úspěšné obhájení práce je zcela závislé na skutečnosti, zda diplomantka korektním způsobem vysvětlí chyby formálního charakteru. Současně je však zároveň nezbytný i nadprůměrný výkon při obhajobě, kterým by diplomantka měla přesvědčit komisi o hlubokém smyslu své diplomové práce a především o skutečnosti, že není nezbytné práci restaurovat.

Datum: 13. ledna 2017

JUDr. Miroslav Kalný, Ph.D.